

Direktivets bestemmelser om tv-rettigheder til vigtige begivenheder, som svarer til konventionens regler, er implementeret ved lovens § 90, stk. 1 og 2.

I henhold til lovens § 90, stk. 1, kan kulturministeren fastsætte regler om, at fjernsynsforetagenders enerettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse ikke må udnyttes på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn. Hjemmelen til at fastsætte sådanne regler er p.t. ikke udnyttet. Efter lovens § 90, stk. 2, må fjernsynsforetagender, der hører under dansk myndighed, ikke udnytte enerettigheder til begivenheder, som af et andet EU-land eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med, er erklæret for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i det pågældende land er forhindret i at følge begivenhederne på gratis fjernsyn. Det er herudover fastsat, at udnyttelsen af enerettighederne skal ske i overensstemmelse med det pågældende lands regler om hel eller delvis transmission og om samtidig eller forskudt transmission af begivenhederne.

Tilsvarende forpligtelser skal i forbindelse med Danmarks undertegnelse og ratifikation af konventionen gælde i forhold til de øvrige lande, der har tiltrådt konventionen. Det foreslås derfor, at anvendelsesområdet for lovens § 90, stk. 2, udvides til også at omfatte lande, der har tiltrådt konventionen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 36.

Det følger af konventionen, at det skal sikres, at der ikke fra Danmark sendes reklamer, der særligt retter sig mod en anden stat, såfremt disse reklamer har til hensigt at omgå det pågældende lands reklameregler. Kulturministeren vil med hjemmel i lovens § 77 fastsætte regler, der tager højde herfor. Herudover vil ministeren i forbindelse med implementeringen af konventionens hjemstedskriterier – som svarer til de i direktivet fastsatte kriterier – foretage nogle redaktionelle præciseringer i de i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 1174 af 17. december 2002 om radio- og fjernsynsvirksomhed ved hjælp af satellit eller kabel samt om programvirksomhed ved hjælp af korbølge-sendemuligheder fastsatte regler for, hvornår et fjernsynsforetagende hører under dansk myndighed.

Med forslaget til gennemførelse af den oven for omtalte ændring af radio- og fjernsynsloven indhentes samtidig Folketingets samtykke til ratifikation af konventionen.

Konventionen giver mulighed for, at en stat på tidspunktet for undertegnelse eller deponering af dets ra-

tifikationsinstrument erklærer, at den forbeholder sig ret til at hindre retransmission på dens område af programtjenester med reklamer vedrørende alkoholholdige drikkevarer i henhold til konventionens bestemmelser om kravene til sådanne reklamer, såfremt retransmissionen ikke opfylder statens nationale lovgivning. Der kan ikke herudover tages forbehold. I lyset af, at de danske regler svarer til de i konventionen fastsatte krav til reklamer for alkoholholdige drikkevarer, agter regeringen ikke at tage et sådant forbehold.

Herudover giver konventionen staterne mulighed for på undertegnelses- eller ratifikationstidspunktet at angive, hvilket territorium konventionen skal finde anvendelse på. Kulturministeriet vil i den forbindelse forelægge Grønlands hjemmestyre og Færøernes Landsstyre konventionen med henblik på hjemmestyrrets og Landsstyrets stillingtagen til, om Grønland og Færøerne ønsker at være omfattet af konventionen.

I forlængelse af konventionens ikrafttræden blev en »Standing Committee« bestående af repræsentanter for hver konventionsstat etableret. Udvalget er blandt andet ansvarlig for at følge konventionsstaternes anvendelse af konventionen, tage stilling til fortolkningsspørgsmål samt mægle i tilfælde af tvister blandt konventionsstaterne.

Konventionen er baseret på et princip om, at eventuelle tvister vedrørende konventionens anvendelse i første omgang skal søges løst gennem bilateralt eller multilateralt samarbejde mellem de berørte parter, og dernæst, hvis det viser sig nødvendigt, og medmindre en af de berørte parter gør indsigelse, gennem det oven for omtalte stående udvalgs mellemkomst. Kun i tilfælde af, at parterne ikke gennem disse mekanismer kan finde en mindelig løsning på en tvist, giver konventionen mulighed for – samt i helt særlige tilfælde af misbrug af konventionens rettigheder, pligt til – henvisning af tvisten til voldgiftsbehandling ved en af parterne efter en i konventionen nærmere fastsat procedure til formålet nedsat voldgiftsret. Regeringen agter at acceptere disse i konventionen anviste procedurer for løsning af eventuelle tvister.

Konventionsstaterne er i henhold til konventionen forpligtet til at yde hinanden gensidig bistand i forbindelse med gennemførelse af konventionen, herunder udveksle oplysninger, og staterne er på tidspunktet for deponering af deres ratifikationsinstrumenter forpligtet til at udpege en eller flere myndigheder til brug for dette samarbejde. Den kompetente myndighed vil for Danmarks vedkommende være Radio- og tv-nævnet.